

Цілуй, а не клянисть мені!

Генріх Гейне

Цілуй, а не клянисть мені!
Не вірю я в слова зрадні!
Слова солодкі, – та хотів
Я б поцілунків замість слів:
Я маю їх, то й вірю їм;
А слово?.. слово – порошок, дим!

Клянисть, клянисть, кохана, знов!
На слово вірить я готов!
Схилю голівоньку свою
До тебе – й вірю, що в раю.
Я вірю, мила, вірю знов,
Що більш ніж вічна ся любов!